

N:o 50.

Herr **J. Bengtsson** i Gullåkra, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändring i § 7 af kongl. kungörelsen angående inlösen af skattefrälseräntor m. m. den 11 september 1885.

Genom Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående inlösen af skattefrälseräntor och kronotonde, som innehafves under enskild eganderätt, samt arbets- eller hofveriskyldighet till skattesåld kronoegendom, af den 11 september 1885 § 7, stadgas, att vederbörande egare, som vill begagna sig af den sålunda bestämda inlösen, skall inom ett år från denna dag derom göra anmälan hos kammarkollegium eller Kongl. Maj:ts befallningshafvande, hvilken senare ofördröjligen bör till kollegium insända inkomna anmälningar af ifrågavarande slag.

I enlighet med föreskriften i nämnda förordning har det sålunda ensamt blifvit beroende på innehafvarens af ofvannämnde förmåner beredvillighet och goda vilja, huruvida han vill afstå från dessa rättigheter på sätt i förordningens 2 § närmare föreskrifves eller fortfarande behålla inkomsten efter förut stadgade grunder.

Att en del tiondegifvare inom vissa delar af landet framgent skall förblifva i en sådan undantagsställning torde ej vara med rättvisa och billighet öfverensstämmande; också hafva åtskilliga klagomål häröfver förspotts, hvadan det torde vara Riksdagens pligt tillse, att äfven dessa personer komma i åtnjutande af samma förmåner som öfriga grundskatteskyldige, helst det för statsverket under dess nuvarande gynsamma ställning bör vara ganska lätt att till sig inlösa sina förut afstådda skatterättigheter.

Enligt inhemtade upplysningar hos kammarkollegium har endast ett ringa fåtal anmälningar angående inlösen af kronotionde under den i förordningen bestämda tiden inkommit, sannolikt i följd af förbi-seende angående förordningens föreskrift i fråga om tiden, inom hvilken anmälan om inlösen borde vara gjord; detta har vållat, att en stor del tiondegifvare till följd häraf icke kunnat komma i åtnjutande af de förmåner, som flertalet af öfriga skattskyldige tillkommit enligt kongl. kungörelsen af den 5 Juni 1885 angående nedsättning af de på viss jord hvilande grundskatter med trettio procent.

Om nyssnämnda inlösningstid utsträcktes ytterligare ett år, torde man hafva grundad anledning antaga, att vederbörande kronotionde-innehafvare skulle vidtaga åtgärder, hvarigenom tillfälle bereddes de skattskyldige af nämnda kategori att komma i åtnjutande af lika förmåner som de, hvilka betala sin kronotionde direkt till statsverket.

På grund af hvad jag i korthet anfört vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes utfärda nådig föreskrift derom, att tiden för sådan anmälan angående inlösen af kronotionde, som innehafves under enskild egande rätt, hvarom omförmäles i kongl. kungörelsen den 11 september 1885, måtte blifva utsträckt till ytterligare ett år, räknadt från den dag Kongl. Maj:t kan finna lämpligt utfärda nådig kungörelse i ämnet.

Stockholm den 24 januari 1887.

J. Bengtsson.
